ἔχουσιν ἔχθραν καὶ μῖσος ἀλλήλως τους. καὶ τὸ διαλύει ἡ ἐπώνυμος τῆς πάντα νοῦν ὑπερεχούσης Εἰρήνης, ἡ Εἰρήνη λέγω ἡ χαριτώνυμος, ἥτις μεσιτεύει μὲ ἄρρητόν τινα καὶ θείαν δύναμιν εἰς ὅσους εὑρίσκεται μνησικακία, καὶ μῖσος ἀπὸ δαιμονικῆς συνεργείας, καὶ μαλάσσει τὰς καρδίας αὐτῶν, καὶ κάμνουν ἀγάπην, συνεργούσης τῆς θείας χάριτος. Καὶ ταύτην τὴν χάριν χαρίζει αὐτὴ ἡ χαριτώνυμος Εἰρήνη εἰς ἐκεῖνον, ὅπου τὴν δεηθῇ μὲ εὐλάβειαν, διὰ νὰ εἰρηνεύσῃ τὸ σκάνδαλον, νὰ καταπατηθῇ ὁ μισόκαλος, καὶ νὰ δοξασθῇ ὁ πανάγαθος Κύριος. ᾯ πρέπει τιμή, καὶ προσκύνησις, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς αἰῶνα τὸν ἀτελεύτητον.

ΤΩ͂Ι ΑΥ̓ΤΩ͂Ι ΜΗΝῚ ἸΟΥΛΙ΄ΟΥ, ΚΘ΄.

ΤΟΥ͂ ἉΓΙ΄ΟΥ ΜΑ΄ΡΤΥΡΟΣ

ΚΑΛΛΙΝΙ΄ΚΟΥ.

Οὗτος ὁ θεῖος καὶ μέγας Καλλίνικος ἦτον ἀπὸ τὴν καλὴν καὶ εὔφορον χώραν τῶν Κυλίκων. καὶ ἐκ νεαρᾶς ἡλικίας ἐσέβετο τὸν ἀληθῆ Θεόν, τὸν Σωτῆρα καὶ Ποιητὴν ἁπάσης τῆς κτίσεως· τὰ δὲ εἴδωλα ὡς δόλια ὁ ἄδολος πρὸς τὸν Χριστόν, καὶ εὔχρηστος νέος ἐμίσα ἐξ ὅλης του τῆς καρδίας, καὶ τὰ ἐπόμπευε, κηρύττωντας φανερὰ μεγαλοφώνως τὴν πλάνην ἐκείνων καὶ ματαιότητα. Ἦτον δὲ καταπολλὰ γνωστικὸς καὶ λόγιος, ὅθεν μὲ τὰ γλυκύτατα, καὶ φρονιμά του λόγια, ἔσυρεν ὡς ἄλλη τὶς σειρῆνα τοὺς ἀκροατὰς πρὸς τοὺς λόγους του. καὶ ὡς ὁ μαγνίτης τὸν σίδηρον, οὕτως ἐτράβιζε καθ᾽ ἕνα μὲ τὴν ἐνάρετον καὶ θαυμασίαν πολιτείαν του. Ἔχωντας οὖν πόθον νὰ φέρῃ καὶ ἄλλους πολλοὺς ἀχρήστους εἰς τὸν Χριστὸν ὁ χρηστότατος, ὑπῆγε καὶ εἰς ἄλλα Κάστρη, καὶ ἐκήρυττε πανταχοῦ τὴν εὐσέβειαν. Διαβαίνωντας οὖν ἀπὸ διαφόρους πόλεις καὶ χωρία ἐδίδασκε τὸ Ἱερὸν Εὐαγγέλιον· καὶ φθάνωντας εἰς Ἄγκυραν τῆς Γαλατίας, ἥτις εἶναι μεγάλη πόλις καὶ πολυάνθρωπος, ἐκήρυξε καὶ ἐκεῖ τὴν εὐσέβειαν. καὶ οἱ μὲν συνετοὶ καὶ καλόγνωμοι ἀκούσαντες τὴν ἀλήθειαν ὠφελήθησαν, ἐκδεχόμενοι τὸν σπόρον τῆς πίστεως· οἱ δὲ ἀσύνετοι καὶ κακότροποι, ὡς γῆ πετρώδης, καὶ ἀνωφέλευτος, οὐ μόνον ποσῶς δὲν ἐτελεσφόρησαν, ἀλλὰ καὶ τὸν διδάσκαλον καὶ εὐεργέτην ἀδίκως οἱ ἄδικοι ὡς δίκαιον τελείως ἐμίσησαν, καὶ ἐκατάβαλαν εἰς τὸν Ἡγεμόνα τῆς πόλεως οἱ ἄχρηστοι τὸν φιλόχριστον. Ὁ δὲ φιλόχρυσος καὶ μισόχριστος Ἄρχων, ὅστις ὠνομάζετο Σακερδώς, ἐπρόσταξε νὰ τὸν φέρουν, καὶ λέγει του μὲ θρασύτητα. Ὅλοι θυσιάζουσι τοὺς θεούς, διὰ νὰ τοὺς ἔχουσι βοήθειαν, οἱ ὁποῖοι μᾶς δίδουσιν ὅλα τὰ καλά, καὶ εὐεργετοῦσί μας, καὶ μόνον ἐσὺ τολμᾷς καὶ τοὺς καταφρονᾷς ἀναιδέστατε; καὶ δὲν φθάνει ὅπου ἐσὺ δὲν τους προσκυνᾷς, ἀλλὰ καὶ τοὺς ἄλλους σπουδάζεις

νὰ